

ה"ת 23353/07/19 - היחידה הארצית למאבק בפשיעה הכלכלית נגד עופר זלצמן, גורגיאנה מורחן, סינגל פוט בע"מ

בית משפט השלום בחדרה

ה"ת 23353-07-19 למאבק בפשיעה הכלכלית נ' זלצמן ואח'

בפני כבוד השופט אהוד קפלן
מבקשת
נגד
משיבים
1. עופר זלצמן
2. גורגיאנה מורחן
3. סינגל פוט בע"מ

החלטה בבקשת המשיבים לעיין חוזר רקע והליכים קודמים:

1. ביום 15/1/19 נפתחה חקירה גלויה נגד המשיבים ואחרים בחשד לביצוע עבירות שונות, ובין השאר קבלת דבר במרמה, קשירת קשר לביצוע פשע, עבירות על חוק זכויות יוצרים, עבירות על פקודת מס הכנסה ועבירות על חוק איסור הלבנת הון.
2. המשיבים 1 ו-2 נעצרו, ובסוף חודש ינואר 2019 הם שוחררו.
בעת מעצרו נתפס רכושם ורכוש המשיבה 3 על פי צווי בית משפט שניתנו בבית משפט השלום בראשון לציון. בין השאר נתפסו חשבונות בנק, כלי רכב, נכסי נדל"ן, ועסק חוות סוסים בבעלות המשיבה 3.
בהמשך שוחררו חלקית חשבונות הבנק של העסק ומלאי הסוסים של החווה.
3. בחודש ספטמבר 2019 הובאה בפני בקשה שהוגשה ביום 10/7/19 לבית משפט השלום בראשון לציון - להארכת תוקף החזקת התפוסים-המוצגים וכן להארכת תוקפם של צווי הקפאה שניתנו בתיק זה, הכול למשך 180 יום נוספים.
הבקשה הועברה לבית משפט השלום בחדרה בהחלטת בית המשפט העליון ונדונה כאמור בפני.
4. עניינה של הבקשה היא - במגרש בחדרה, בשני כלי רכב, בסכום של 3488 ₪ שנתפס מחשבון בנק, בכמה עשרות דולרים ויורו שנתפסו בחשבון המשיבה 2, וכ- 1200 דולר שנתפסו בחשבון המשיב 1.
לגבי רכוש המשיבה 3 (שהיא חברה בבעלות המשיבה 2) - תפוסים ברישום בלבד שני גרורים לסוסים ורכב שברולט.

עמוד 1

5. בדיון שהתקיים בפני ביום 9/9/19 התברר שהחקירה נמצאת בעיצומה, שעדיין קיים צורך לבצע פעולות חקירה רבות שהוצגו בפני בדו"ח סודי שסומן מב/1, שהייתה התקדמות משמעותית בחקירה מאז החלה וסקיים הרבה יותר מסתם חשד סביר לכך שהמשיבים עברו עבירות על חוק זכויות יוצרים, עבירות מס, קשירת קשר לביצוע פשע, ולפחות חלקם גם עברו עבירות של הלבנת הון.
6. המשיבים טענו שהם מעוניינים לסגור את חוות הסוסים, והצווים המונעים דיספוזיציות ברכושה של המשיבה 3, מונעים זאת מהם ומשאירים אותם במצב בלתי אפשרי שהם נאלצים להמשיך ולהחזיק בעסק מפסיד - מפסיד בגלל התנהלותה של המשטרה.
- התברר גם שכל עניין חוות הסוסים והרכוש שנמצא בה ומה יעשה בו, התברר בבית משפט השלום בראשון לציון, ניתנה לגביו החלטה, הוגש ערר לבית המשפט המחוזי בלוד, וממילא העניין מתברר בפורום אחר וקבעתי שאינני אמור להחליט בו.
7. באשר לרכוש המתואר בבקשה - קבעתי שהמדובר ברכוש שחלקו הניכר, אם לא כולו, הושג לכאורה - על פי חומר החקירה שבתיק, כתוצאה מביצוע העבירות הנ"ל, אבל שגם אם חלקו או אפילו כולו לא הושג כתוצאה מפעילות עבריינית, הרי על פי הפסיקה אין מניעה לתפוס אותו מכוח העיקרון של תפיסה בשווי כדי להבטיח חילוט בתום ההליך.
- קבעתי שברור ש תפיסה בשווי אינה יכולה להיות במלוא שווי הסכום הנטען שהמשיבים הרוויחו מאותה פעילות עבריינית, שבמקרה שבפני הוא כ- 23,000,000 ₪, אבל שווי התפוסים בפועל במקרה שבפני נופל מ- 20% משווי שלל הפעילות העבריינית הנטענת, כך שאין מניעה להתיר למשטרה להמשיך ולהחזיק בתפוסים (לרבות הצווים המונעים דיספוזיציות ברכוש שנתפס - נכס המקרקעין), וממילא, ככל שמדובר בצווים המונעים דיספוזיציות, הם לא מונעים את המשך השימוש במקרקעין עצמם.
8. עוד קבעתי בהחלטה מיום 9/9/19 שבשים לב לכך שמדובר בחקירה מורכבת ומסועפת שברור שהיא לא תסתיים בחצי השנה הקרובה, ולא משום שרשויות החוק גוררות רגליים אלא בשל קשיים אובייקטיביים שאותם לא אוכל לפרט, ובשים לב גם לעוצמת החשד נגד המשיבים - יש להותיר את המצב הנוכחי על כנו, ולהאריך את תוקף הצווים הקיימים ב- 180 יום.
9. לכן נעתרתי לבקשה במלואה, והוריתי על המשך החזקת התפוסים והארכת תוקף הצווים המתוארים בבקשה ב-180 יום מיום ההחלטה.
10. על ההחלטה הנ"ל הוגש ערר - שנדון בפני כב' השופטת נתנאל שרון.
- בערר נקבע - בין השאר - כי חומר הראיות מעלה חשד למעורבות כל העוררים בעבירות המיוחסות להן וגם אם בסופו של יום לא ניתן יהיה להאשים את העוררת בעבירות המס - די בחשדות לעבירות אחרות המיוחסות לה כדי להצדיק את תפיסת הנכסים.
- באשר לטענת העוררים על אופן ניהול הדיון - הכוונה להצגת חומר חסוי לשופט מבלי לאפשר למשיבים לעיין בו - הרי גם טענות אלו נדחו תוך אנלוגיה לדיוני מעצר-ימים.
- נדחתה גם הטענה של אכיפה בררנית - טענה שלא הונחה לה תשתית עובדתית.

11. הדיון בבקשה השנייה להארכת תפוסים החל ביום 4/3/20 - ובמהלכו ביקשו המשיבים שאפסול את עצמי מלדון בתיק - משום שסירבתי לתת על אתר החלטה בכל טענה שהעלו בדיון. משדחיתי את בקשת הפסלות - הופסק הדיון על מנת לאפשר למשיבים לערער - הערעור נדחה - והדיון התחדש ביום 6/4/20.

12. בסופו של דבר הארכתי את הצו ב 180 יום - סירבתי להורות על החזרת הטלפון של המשיב- שסברתי שטרם נפרץ - ולגבי נכסי המשיבה 3 קבעתי ש "הייתי שוקל להורות על שחרור העגלות התפוסות - לו היה מוכח ששווין זניח, או להתיר למשיבים לפדות אותן בכסף - אך כל ראייה בעניין השווי לא הובאה".
לגבי דירה בבעלות גב' אילנה מורחן, שאינה צד להליך, סירבתי לבטל את העיקול - וקבעתי שאם המשיבים אינם בעלי הדירה - כטענתם- לא להם לריב את ריב בעליה עם המבקשת.
וערר שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה - אם כי בדיון בערר הגיעו הצדדים להסכמה על החזרת כלי רכב מסוג קיה והמשיבה הסכימה למכירת התפוסים של המשיבה 3 ובלבד שהכספים ישארו ב"קופת החילוט"

הבקשה הנוכחית:

13. הבקשה הנוכחית היא בקשה לעיון חוזר - שהוגשה על ידי המבקשים.
מלבד חלוף הזמן - הציגו המשיבים (מבקשי העיון החוזר) נתונים שלא היו לנגד עיני בדיון הקודם ותיארו התפתחויות שא-רעו לאחר הדיון, ולטעמי מטות את הכף לשינוי ההחלטה הקודמת.
אחרי הכול - החלטות מסוג זה אינן סופיות ושינוי הנסיבות מצריך שקילתן מחדש.

14. מה נשתנה מאז הדיון הקודם - שהיה לפני כחודשיים?

ראשית: הטלפון הסלולרי של המשיב נפרץ והמידע האצור בו מצוי כעת בידי המשטרה.

שנית: רכב הקיה הוחזר.

שלישית: התברר לי שלגבי הדירה של גב' אילנה מורחן ניתן בבית משפט השלום בראשון לציון - עוד לפני הדיון הקודם - צו המאריך את תפיסתה (ברישום בלבד) והמשטרה הודתה שגב' אילנה מורחן היא בעלת הדירה - ועובדה זו הועלמה מעיני בדיון הקודם.

למען הסר ספק - על המשטרה היה להביא עובדה זו לידיעתי ולא לטעון לגבי הדירה בהתעלם מאותו צו.

רביעית: רכב השברולט ושני הנגררים של המשיבה 3 לא נמכרו.

המשטרה טוענת שהאשם רובץ לפתחם של המשיבים, אך הם הסבירו שמדובר ברכב ישן בן 8 שנים, מכירתו לא תניב כסף רב, ודי בכך כדי שלא אורה על המשך החזקתו בידי המשטרה - כי ערכו יילך ויפחת.

ומדוע לא ניתן למכור את הרכב והנגררים? - כי מטרת המכירה היא סגירת חוות הסוסים, ולא ניתן יהיה לחסל את עסקיה של המשיבה 3 כל עוד הסכום (הפעוט) של תקבולי המכירה שייך תיאורטית למשיבה 3 ונמצא בידי המשטרה.

עדיף - טוענים המבקשים - להשתמש בתקבולי המכירה לשלם את חוב החברה למס הכנסה.

חמישית: בהליך במקביל בבית משפט השלום בראשון לציון הגיע כב' השופט אבנון למסקנה שהחקירה אינה מתנהלת בקצב ראוי.

15. מכיוון שהטלפון ורכב הקיה הוחזרו - נותר לי לדון בדירה של גב' אילנה מורחן ובנכסי המשיבה 3. בתפוסים במזומן או בחשבונות בנק אין טעם לדון - כי הם מוחזקים - לפחות בשלב זה כדין ולתכלית ראויה - וערכם כמובן לא פוחת - אם כי יתכן שבחלוף זמן נוסף תשתנה גם בעניין זה נקודת האיזון.

16. משהודתה המשטרה שהדירה של גב' אילנה מורחן היא אכן שלה ותפוסה בצו שניתן בבית משפט אחר - דין הצו שנתתי (על שם המשיבים 1 ו 2 בלבד) המאריך את העיקול על אותה דירה - להתבטל וכך אני מורה. יודגש שאין בכך כדי לפגוע בתוקף הצו שניתן בבית משפט השלום בראשון לציון כנגד גב' אילנה מורחן - בקשר לאותה דירה עצמה.

17. החלק האופרטיבי היחיד של החלטה זו הוא התפוסים של משיבה 3. המשך עיקולם בידי המדינה יביא לכך שביום פקודה היה וימכרו לא יכסו את עלויות המכירה. התעקשות המשטרה על השארת כספי המכירה בקופת החילוט - היא התעקשות קטנונית ונקמנית - כי מדובר בסכום פעוט - ואפילו מגוחך - שראוי שישמש לכיסוי חובות החברה לרשויות ולא להגדיל את קופת החילוט בכמה אלפי שקלים בודדים - שההתדיינויות החוזרות ונשנות סביבן עולות למדינה יותר משווים.

לכן הצו המאריך את תפיסת נכסי המשיבה 3 (ברישום) - מבוטל.

המזכירות תמציא העתק החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"א תמוז תש"פ, 13 יולי 2020, בהעדר הצדדים.